

[Den fg. finansminister.]

Det er jo blevet understreget af flere, at det er en vigtig lovgivning, vi her står med. Det er den lovgivning, der skal virke, når kildeskatten træder i kraft, og det er en lovgivning, hvor vi prøver på at se langt frem i tiden med hensyn til den måde, vi vil have indkomstbeskatningen på. Det er selvfølgelig glædeligt, at der synes at være en vilje til at nå et fælles resultat. Jeg håber, at mange i udvalget kan blive enige om det hele, og i hvert fald venter jeg, at mange i udvalget kan blive enige om det meste. Jeg synes ikke, når jeg tænker på det, der blev sagt af de 4 første ordførere, at det er så forfærdelig meget, der kan skille. Vi skal selvfølgelig have drøftet selve skalaen igen. Det er blevet sagt, at der er sket en prisudvikling, og at det kunne have været rimeligt at lade den prisudvikling få virkning. Jeg synes måske nok det ville virke lidt besynderligt, når vi i 1970 første gang skal bruge denne skala, hvis man så med det samme skulle have en prisregulering af den; så havde det været rigtigere at ændre selve tallene, og jeg forstår også, at spørgsmålet om en ændring af selve skalabeløbene kan komme op.

Det blev sagt, at vi tidligere fra de nuværende regeringspartiers side havde været inde på, at vi ville beskatte mellemindkomsterne mindre. Det er også rigtigt. Dengang vi havde skatteforhandlingerne ved indledningen til arbejdet med lovforslaget om kildeskatten, var der tale om et knæk på denne skala, der gav visse lettelser for mellemindkomsterne. Men jeg tror, det er rigtigt, som det blev fremhævet af hr. Grünbaum, at vi har en interesse i at have så lange proportionalstræk som muligt og har en interesse i, at der er så få brud som muligt på skatteskalaen. Det har vi altså fulgt og håber dermed, at den skala, der er angivet, er brugelig.

Jeg håber også, at udvalgsforhandlingerne kan føre til, at vi kan blive enige på andre punkter. Jeg kunne forstå, at i hvert fald mange følte, de havde fået noget med hjem. Det blev fremhævet af regeringspartierne ordførere i forbindelse med spørgsmålet om den faste skala, der kan pristalsreguleres, og i forbindelse med spørgsmålet om skattelofterne, og hr. Grünbaum har jo, som han selv sagde, stadig væk fået sin

skala, så alle har altså fået noget. Jeg tror også, at de spørgsmål, der resterer, skulle vi, i hvert fald de afgørende partier, kunne nå til enighed om.

I spørgsmålet om formueskatten forstod jeg, at hr. Ømann og hr. Sigsgaard ville sige fra. Derimod regner jeg med, at socialdemokratiet kan forstå, at vi i denne sag er gået frem på nøjagtig samme måde, som hr. Grünbaum som finansminister gik frem, da han stod for at skulle ændre formueskatteskalaen. Det var i begyndelsen af 1967. Vi har anvendt ganske samme fremgangsmåde, regner med et uændret provenu og har foretaget beregningerne på grundlag af de forventede forhøjelser i forbindelse med den 14. alm. vurdering, og når fremgangsmåden har været den samme, skulle vi også kunne nå til et samlet resultat.

Med hensyn til skatteloftdiskussionen erindrer jeg også fra samme periode — det var da kildeskattelovforslaget var til første behandling i december 1966 — at der var velvilje fra socialdemokratisk side for at finde frem til et skatteloft, og at hr. Grünbaum dengang henviste til en udtalelse af hr. Per Hækkerup om, hvilket skatteloft socialdemokratiet kunne tænke sig, og fortolkede det således, at det, man tænkte sig, var et skatteloft på 66 pct., og at dette skatteloft også skulle omfatte kommunale skatter. Det er jo ikke så langt fra det, vi er nået til — vi er $2\frac{2}{3}$ pct. højere — men det var altså det, vi talte om dengang. Det, vi forsøgte at nå til enighed om under skatteforhandlingerne i vinteren 1966-67, var et 50 pct.-marginalbeskatningsloft, skråt som efter lovforslaget. Det var ikke sådan, at der var nogen afstand imellem os dengang, og disse 50 pct. svarer vel egentlig også ganske godt til, at vi nu foreslår et skråt loft, hvor vi højest kan gå til en udskrivningsprocent på 105. Derfor synes jeg — selv om socialdemokratiet aldrig har udtalt den store glæde over skatteloftsbetragtningen — at lovforslaget er udformet på en sådan måde, at der skulle være gode muligheder for at finde hinanden også dér.

Jeg skal ikke i øvrigt gå ind på skatteloftsbetragtningerne; 70 pct.s reglen er der slet ikke nogen grund til at komme nærmere ind på efter det, der er sagt; det skrå skatteloft vil jo være en garanti for, at alle skatteydere i samfundet, også de, der har mellem-